

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 19.12.1968, sp. zn. 8 Tz 124/68, ECLI:CZ:NS:1968:8.TZ.124.1968.1

Číslo: 13/1969

Právní věta: K výkladu slov v súvislosti s touto činnosťou pri ukladaní trestu zákazu činnosti podľa 49 ods. 1 tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 19.12.1968

Spisová značka: 8 Tz 124/68

Číslo rozhodnutí: 13

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Ukládání trestu

Předpisy: 140/1961 Sb. § 49

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 13/1969 sb. rozh.

K výkladu slov „v súvislosti s touto činnosťou“ pri ukladaní trestu zákazu činnosti podľa § 49 ods. 1 tr. zák.

(Rozsudok Najvyššieho súdu z 19. decembra 1968, [8 Tz 124/68](#).)

Najvyšší súd zrušil pre porušenie zákona v ustanovení § 49 ods. 1 tr. zák. rozsudok Okresného súdu v Nových Zámkoch z 13. júna 1968 sp. zn. 1 T 161/68 vo výroku o trestu zákazu vykonávať funkciu zverozrážcu na dobu dvoch rokov a uložil obvinenému trest zákazu činnosti znova tak, že sa mu zakazuje na dobu dvoch rokov používania strelnej poľovnickej zbrane.

Z odôvodnenia:

Obvinený hájny bol rozsudkom Okresného súdu v Nových Zámkoch z 13. júna 1968 sp. zn. 1 T 161/68 uznaný vinným trestným činom ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 tr. zák. a odsúdený na trest odňatia slobody na 1 rok, ktorého výkon bol podmienene odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov. Zároveň bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 tr. zák. uložený trest zákazu činnosti, totiž zákaz výkonu funkcie zverozrážcu na dobu dvoch rokov.

Tento rozsudok sa stal právoplatným, keď proti nemu nebolo podané odvolanie.

Obvinený sa dopustil trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 tr. zák. podľa rozsudku tak, že 14. januára 1968 ako zverozrážca a hospodár poľovníckeho združenia pri kruhovom hone u miestneho cintorína dvakrát vystrelil z poľovníckej brokovnice na zajaca tak, že brokmi odrazenými od dráteneho plotu cintorína bol zasiahnutý iný člen poľovníckeho združenia do ľavého oka a spôsobená mu perforácia oka s vyhrezom vnútroočných tkanív. Toto poranenie, ktorého liečenie a s ním spojená pracovná neschopnosť trvali do 31. marca 1968, malo za následok trvalú stratu zraku ľavého oka.

Uvedený skutkový dej okresný súd správne zistil z vykonaných dôkazov a z týchto zistení vyvodil taktiež odpovedajúce právne závery o vine obvineného. Rovnako trest odňatia slobody a jeho výmera boli stanovené v súlade s hľadiskami § 31 ods. 1 a § 23 ods. 1 tr. zák.

K pochybeniu však došlo pri ukladaní trestu zákazu činnosti. Podľa § 49 ods. 1 tr. zák. môže súd uložiť zákaz činnosti ak sa páchatel dopustí trestného činu v súvislosti s trestnou činnosťou zakladajúcou trestný čin, ktorým bol uznaný vinným. To znamená, že súd môže vysloviť zákaz len takej činnosti, akou bola činnosť, s ktorou súvisel trestný čin. V súdenom prípade z vykonaných dôkazov i zo zistenia rozsudku vyplýva, že obvinený sa trestného činu dopustil ako strelec pri hone pri strelbe z poľovníckej pušky. Táto činnosť nevyplývala z funkcie obvineného ako zverozrážcu, ktorej náplňou je ochrana poľovníctva (§ 7 vyhl. Min. poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva z 21. marca 1962 č. 24). Bolo teda na mieste vyslovenie zákazu činnosti odpovedajúcej tej činnosti, z ktorou bolo spojené spáchanie trestného činu. Zákaz výkonu funkcie zverozrážcu, vyslovený okresným súdom, však presahuje zákaz v naznačenom smere a neprímerane znemožňuje obvinenému pracovné a zárobkové možnosti. Činnosť odpovedajúca činnosti, s ktorou súvisel trestný čin, ktorým bol obvinený uznaný vinným, je používanie poľovníckej pušky. Bolo preto dôvodné vysloviť v danom prípade zákaz činnosti omedzenej na používanie poľovníckej strelnej zbrane. Takto vymedzený zákaz činnosti, v spojení s uloženým trestom odňatia slobody, by bol postačujúci k dosiahnutiu účelu trestu, lebo by ním bolo dostatočne čelené tomu, aby sa obvinený opätovne dopustil trestného činu. Rozšírenie zákazu na ďalšiu činnosť, ktorá so spáchaním trestného činu nesúvisí, je porušením zákona v ustanovení § 49 ods. 1 tr. zák.

Bolo preto treba napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti zrušiť.

Keďže nové rozhodnutie v uvedenom smere bolo možné urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozhodnutí správne zistený, rozhodol Najvyšší súd sám vo veci a uložil obvinenému trest zákazu činnosti v rozsahu odpovedajúcom spáchanej trestnej činnosti. Pokiaľ ide o časové vymedzenie, v ktorom okresný súd pri výmere trestu odňatia slobody správne hodnotil okolnosti rozhodné pre výmeru trestu. So zreteľom na tieto okolnosti je novo uložený zákaz činnosti primeraný na dobu dvoch rokov.